

Pan Adolf Černý se narodil 21. 2. 1942 jako třetí dítě Boženy a Josefa Černého v osadě Darová u Rokycan. Sestra Bohumila se narodila v roce 1939 a bratr Mojmir v roce 1940. Všechny tři děti tak zažily válku opravdu plnými doušky.

Před obsazením republiky v roce 1939 pracoval otec jako voják z povolání, matka ve vojenském zpravodajství Francie v Praze, kde se také seznámili. Po svatbě se přestěhovali do západních Čech, kde žili až do konce druhé světové války a právě zážitky z dětství jsou základním pilířem pro vzpomínky pana Adolfa Černého. Válku viděl očima dítěte, trochu zkresleně, ale v dospělosti už dokázal střípky vzpomínek slepit a zařadit do hrůzného kontextu válečných zločinů.

Po odchodu americké armády se rodina Černých přestěhovala do Dolní Smržovky, kde Adolf začal chodit do školy. Nyní, už jako malý školák, vnímal poválečné události na Jablonecku. Jeho otec pracoval jako dobrovolný hasič a často se musel účastnit výjezdů k požárům továren a domů, které byly zapáleny skupinkami werwolfů – Němců, kteří se v severním pohraničí potulovali ještě dlouho po ukončení války.

Základní školu dokončil v Jablonci nad Nisou. Poté se na přání rodičů vyučil pasířem. A i když ho to příliš nebavilo, učňovskou školu ukončil s výborným prospěchem.

Základní vojenskou službu nastoupil jako řidič a mechanik čerpadel pohonných hmot v Bělé pod Bezdězem.

Po ukončení ZVS nastoupil jako řidič v Sepapu Jablonec nad Nisou (Severočeské papírenské závody).

V roce 1967 se oženil a má 2 děti: dceru Jitku a syna Michala. Postupně si doplnil odborné vzdělání automechanika a nastoupil do funkce vedoucího dopravy. Posléze byl pověřován do vedoucích funkcí nákupu a prodeje a stal se obchodním ředitel až do roku 1992.

V devadesátých letech využil získané zkušenosti a praxi k založení vlastní kartonážní firmy, kterou jako osoba samostatně výdělečně činná provozuje od roku 1994 a zaměstnává přibližně 10-15 pracovníků.

Pan Adolf Černý nahlíží na vše, co v životě dokázal, s pokorou sobě vlastní, s přáním, aby se všichni trochu víc zajímali o události kolem nás, aby se nebáli vyjádřit svůj názor.